

Apoštolské vyznání, jediné krédo staré církve, ke kterému se mladá evangelikální charismaticky orientovaná církev Křesťanská společenství hlásí, nabízí ve své surové podobě hned několik cest k výkladu. Analýzou komentáře k Apostoliku od Vladimíra Váchy, autora z řad společenství, průzkumem v řadách členstva Křesťanských společenství i komparací s tezemi jiných tradic jsem zjišťoval směr, kterým se ubírá současná věrouka církve ubírá. Po 16 letech existence totiž neexistuje publikace odpovídající např. Základům víry CČSH. Srovnání Váchova komentáře s dotazníkovým výzkumem prokázalo ve většině otázek shodu, shoda se však týkala i prázdných míst ve věrouce. Přestože Váchova publikace je záslužným počinem v problematice věrouky, jde pouze o začátek. Zevrubnější teologickou práci by si zasloužila oblast christologie, vyrovnanější a odbornější komentář potřebuje otázka mariologie, není dostatek vyjádření k otázkám kolem stvoření. Za velmi důležitou však považuji oblast pneumatologie, která by orientaci Křesťanských společenství mohla definovat velmi dobře - i zde však je stále co dohánět. Na malém prostoru této diplomové práce se nemohlo podařit všechna "bílá místa" zaplnit, snažil jsem se ale naznačovat vždy několik možných cest výkladu. Teprve na nich by autority Křesťanských společenství mohly založit plnohodnotná stanoviska k daným problémům. Snad je tato práce malým vkladem k úsilí o definování teologických cest Křesťanského společenství a malou protihodnotou k fenoménu "terapeutického křesťanství," které představuje nebezpečí pro každou dynamicky se rozvíjející církev. Chci se zasadit o to, aby se i tato církev, které jsem byl součástí více než 10 let a ke které mám stále silný vztah, začala budovat solidnější teologickou bázi, nutnou jak pro sebedefinování, tak pro vymezení svých specifik v ekumenickém kontextu. Věřím, že tzv. terapeutická rovina církve, která se stará o aspekty života ve víře i života praktického, interpersonálních vztahů apod. si neodporuje s rovinou teologickou a doktrinní. Cítím ale velkou nutnost podpořit právě věroučnou bázi církve. Doufám, že v církvi již zmizela dlouholetá nedůvěra v teologické vzdělávání a že se podaří začít kvalitní a systematickou práci. Po tolika letech existence Křesťanských společenství už je na čase.